

Bilag 4.

Redegørelse.

Da Justitsministeren den 22. Juni dette Aar fremsatte sit første Forslag til Lov om Politiets Ordning, var dette imødeset med den største Spænding af de sønderjydske Politimænd. Nu var endelig det Tidspunkt kommet, da vi skulde bort fra den midlertidige Ordning, der havde haft saa mange uheldige Sider og gjort, at vi følte os som et 3die Klasses Korps — et Proletariat indenfor Politiet — sammenlignet med vore i Kommunerne og Statspolitiet ansatte Kolleger; Kongeaagrænsen skulde nu endelig ophæves ogsaa for vort Vedkommende.

I det store og hele vakte derfor Lovforslaget ogsaa Tilfredshed blandt Personalet herneede lige bortset fra den uheldige og ganske unødvendige Oprettelse af et særligt „Grænsepoliti“, et Specialkorps i Lighed med Færdselspolitiet blot paa et andet Arbejdsomraade. Under vore Forhandlinger med saavel Justitsministeren, Chefen for Statspolitiet som flere andre højere Myndigheder blev der derfor fra vor Side fremhævet, at da det paatænkte Specialkorps skulde være statsansat og netop udføre de Statspolitiet paahvilende Opgaver, var intet rimeligere, end at Statspolitiet i Stedet paa ny overtog Kontrollen ved Landgrænsen ligesom ved Landets øvrige Kontrolstationer, dog med Tilføjende, at det Personale af det sønderjydske Ordenspoliti, der ved Lovens Ikrafttræden gjorde Tjeneste ved Grænsen, automatisk overflyttedes til Statspolitiet, hvis Styrke som Følge deraf skulde forøges med det tilsvarende Antal Tjenestemænd. En saadan Ordning, der ikke vilde betyde nogen Merudgift for Staten og ikke nødvendiggøre Oprettelsen af endnu et Specialkorps, vandt da ogsaa Tilslutning blandt de nævnte Myndigheder, og Personalet saa med Glæde Gennemførelsen af Lovforslaget i Møde.

Glæden varede imidlertid kun kort; Justitsministerens nu foreliggende Forslag saa Lyset. Korpsets midlertidige Tilværelse skulde vedvare endnu i 8 Aar; Staten optrak paa ny den gamle Kongeaagrænse til ubodelig Skade for det sønderjydske Politi og derigennem for hele Landsdelen. At Politiets Tjenestemænd ikke forlængst er helt proletariseret, skyldes kun Haabet om og Tilliden til, at der nu vilde blive truffet en retfærdig Ordning i Lighed med det øvrige Lands, men at holde Haabet vedlige i endnu 8 Aar — tilmed uden Forvisning om, hvordan det til den Tid vil gaa — er utænkeligt, og Følgerne vil blive vidtrækkende.

De nuværende Forhold indenfor Korpset stiller Personalet langt ringere end i noget andet Politikorps, hvilket vi, hvad Lønnings- og Avancementsforhold angaar, skal søge at belyse ved nogle faa Eksempler: Sønderjydske Ordenspoliti har ca. 12 pCt. overordnede Stillinger og kun een Grad, det kommunale Politi har 3 Grader og indtil 25 pCt., og Statspolitiet 3 Grader og ca. 33 pCt. Hvad Korpsets Lønninger angaar, da ligger disse saaledes, at det ofte vil betyde en økonomisk Forbedring for en *Overbetjent* herfra at faa Ansættelse som *Betjent* i et andet Politikorps, og naar man hertil føjer den Oplysning, at de 4 *Betjente*, der paa Grund af Statens Besparelser blev afskediget herfra i Foraaret, ved deres derpaa følgende Ansættelse i kommunale Politikorps har opnaaet en Lønforbedring paa op til og for en enkelt Vedkommende over 100 Kr. pr. Maaned, saa tror vi, at yderligere Kommentarer til Understregning af Korpsets Forhold maa være unødvendige. Det vil derfor sikkert ogsaa forstaaes, at skal Korpsets midlertidige Tilværelse fortsætte i endnu 8 Aar under saadanne Forhold, vil de Politimænd, der endnu ikke er bukket under for Haabløsheden ved vor Stilling, snarest søge Politistillinger andetsteds i Landet, og det siger sig selv, at det ikke er de ringeste, der kommer bort. En saadan Flugt, der